

Records de l'infantesa

JUAN FERRER DUBÉ
Alumno Matricula de Honor

Com era ufanós el nostre olivar *dels Aspres*, jo no en veig cap altre. Les soques, presentaven abundantament senyals de vellúria amb aquells disformes i fantàstics reforçaments, tant típics del preuat arbre, i eren tant grosses, que en la bauma que formava una d'elles, ens hi encaviem folgadamente tres camarades, sempre que els pares ens hi portaven a passeig.

Anyorat i malaguanyat olivar!

No li mancaren mai adobs ni treballades, tant, que no passava un diumenge que no vingüés, sol o amb companyia, en Nasi d'Alfar a cobrar la setmanada afanyada en la finca, i al desmontar-se el jardí que ocupava lo que avui es Saló d'espectacles del *Casino Menestral*, moltes d'aquelles terres, les millors, allà foren transportades; mes, cosa estranya! com si les oliveres s'avergonyissin, envejoses, perquè les plantes que aleshores hi sortiren lluïen exquisides flors atraients de totes les mirades, des d'aquell any, se feren més frondoses i boniques, però, també, d'any en any fruitaren menys, fins que a casa, cansats de gastar i d'esperar endebades, prengueren una resolució definitiva i irreparable, tallar-les.

Conegut l'escenari, escolteu la *tragi-comèdia* que antany hi havia tingut lloc.

Fou, que un dia, marit i muller, voltant per allí, s'adonaren de que en el buit d'una d'aquelles corpulentes soques, s'hi havia congriat un eixam d'abelles. El marit, en un moment d'inconsciència, com una arrauxada criatura, al veurer un inofensiu lluert que tranquilament s'assoleiava, l'espantà amb el bastó, i l'animal, vulgué refugiar-se precisament en el lloc on tenien l'estada els treballadors insectes. Desseguít sortí, foragitat per la molestada família, però, atiat de nou, ja amb sinistre insistència, el reptil, esverat, tornà a ficar-se en el mateix *calau*, reapareixent aquesta vegada

**JOAQUÍN BECH DE CAREDA
Y CASADEVALL**
Matricula de Honor